

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5To/4/2014                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 5005010032                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 12.02.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Kliment            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:5005010032.2 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného M. A. R. I. M. T. V. E. Q. Q. spol. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné účinného do 1. januára 2006 na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 12. februára 2015 o odvolaniach obžalovaných J. Š., V. B., P. K. a B. P. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2012 sp. zn. 3T 6/2005 takto

### rozhodol:

I.

Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa napadnutý rozsudok krajského súdu z r u š u j e vo výroku o vine a výroku o treste u obžalovaných P. K. a B. P..

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa obžalovaní:

4/ P. K., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom L. Č.. XXXX/XX, V. C., prechodne bytom V. C., M.. I. Č.. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste,

8/ B. P., nar. XX.XX.XXXX v J., Č. P., trvale bytom O., L. Č.. XXXX/X, t.č. G. Č.. XX, L.,

u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

4/ obžalovaný P. K.

1/ organizovaná skupina pod vedením M. A. za účasti P. K., J. Š.E., V. B. v dobe od 30.01.1996 do 15.04.1996 zrealizovali predaj a následné vývozy drevnej hmoty do ČR, pričom deklarovala v colných deklaráciách iný tovar, než bol v skutočnosti vyvezený a v iných hodnotách na území SR a na území ČR, čím došlo k vykazovaniu neoprávnených nadmerných odpočtov DPH v úmysle obohatiť sa tým, že uviedli do omylu správcu dane a spôsobili škodu pre SR zastúpenú DÚ Dolný Kubín tak, že

1.1/ J. Š. na základe nepravdivej dodávateľskej faktúry živnostníka M. A. č. XX/X/XX zo dňa 30.01.1996 zaúčtoval nákup tovaru - špárovka, radiálne vlysy v celkovom objeme 15,22 m3 v cene 1.273.050,- Sk z čoho DPH činí 238.080,- Sk, následne uskutočnili v mesiaci február 1966 vývoz do ČR deklarovaný na JCD č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.02.1996, kde deklaroval tovar v zastúpení povereným pracovníkom V. B. ako laťovka v objeme 15 m3 v cene 1050000,- Sk (suma je uvedená automaticky bez interpunkčných znamienok), súčasťou JCD bola faktúra od J. Š. č. XXXXX/X zo dňa

20.02.1996 písaná rukopisom pre odberateľa „Y.“ B. XXXX, Praha XX, v sume 1050000 bez interpunkčných znamienok, avšak na vstupe do ČR bola podľa colného prehlásenia deklaranta L. W. uvedená hodnota tovaru 9.690,- Kč, čo zodpovedalo prepočtu sumy 10.500,- Sk, toto prehlásenie bolo doložené faktúrou J. Š. č. XXXXX/X na sumu 10.500,00 Sk, ktorá vznikla doplnením pôvodnej faktúry o interpunkčné znamienka V. B.Š., pričom J. Š. si v pravidelnom mesačnom priznaní DPH za mesiac január 1996 zahrnul prijaté zdaniteľné plnenie z faktúry č. XX/X/XX na dani na vstupe aj DPH z tejto faktúry, čím uviedol správcu dane - DÚ Dolný Kubín - do omylu a na základe neoprávnene uplatneného odpočtu a nadmerného odpočtu DPH bola Š. Š. vyplatená suma 58.816,- Sk a čiastka 205.461,- Sk použitá správcou dane na úhradu inej daňovej povinnosti, i keď v skutočnosti na základe hodnoty tovaru z vývozu do ČR podľa DÚ Dolný Kubín je správne DPH 2.415,- Sk, čím spôsobili škodu pre štátny rozpočet SR zastúpený DÚ Dolný Kubín vo výške 235.635,- Sk (v prepočte 7.821,65 Eur), čo je rozdiel medzi DPH uplatnenou z nákupu od M. A. a výškou oslobodenia tovaru od dane skutočne zobchodovaného tovaru vyvezeného do ČR,

1.2/J. Š. na základe nepravdivej dodávateľskej faktúry živnostníka M. A. č. XX/X/XX zo dňa 28.02.1996 záúčtoval nákup tovaru - špárovka, radiálne vlysy v celkovom objeme 31,73 m3 v cene 2.654.032,- Sk z čoho DPH činí 496.282,40 Sk, následne uskutočnil v mesiaci marec 1966 vývoz do ČR deklarovaný na JCD č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.1996, kde deklaroval tovar v zastúpení povereným pracovníkom V. B. ako drevené radiálne vlysy v objeme 31,5 m3 v cene 2205000,- Sk bez interpunkčných znamienok, súčasťou JCD bola faktúra od J. Š.I. č. XXXXX/X zo dňa 26.03.1966 písaná rukopisom pre odberateľa „fy GOMO“ Jabložná 2870, Praha 10, v sume 2205000 bez interpunkčných znamienok, avšak na vstupe do ČR bola podľa colného prehlásenia deklaranta L. W. uvedená hodnota tovaru 20063,- Kč, čo zodpovedalo prepočtu sumy 22.050,- Sk, toto prehlásenie bolo doložené faktúrou J. Š. č. XXXXX/X na sumu už 22.050,00,- Sk, ktorá vznikla doplnením pôvodnej faktúry o interpunkčné znamienka DQ. B., pričom J. Š. si v pravidelnom mesačnom priznaní DPH za mesiac február 1966 zahrnul prijaté zdaniteľné plnenie z faktúry č. XX/X/XX na dani na vstupe aj DPH z tejto faktúry, čím uviedol správcu dane - DÚ Dolný Kubín - do omylu a na základe neoprávneného odpočtu a nadmerného odpočtu DPH bola Š. vyplatená suma 252.530,- Sk a čiastka 8.000,- Sk použitá správcou dane na úhradu inej daňovej povinnosti, i keď v skutočnosti na základe hodnoty tovaru z vývozu do ČR podľa DÚ Dolný Kubín je správne DPH 5.071,50 Sk, čím spôsobili škodu pre štátny rozpočet SR zastúpený DÚ Dolný Kubín vo výške 491.210,90 Sk (v prepočte 16.305,21 Eur), čo je rozdiel medzi DPH uplatnenou z nákupu od M. A. a výškou oslobodenia tovaru od dane skutočne zobchodovaného tovaru vyvezeného do ČR,

1.3/J. Š. na základe nepravdivej dodávateľskej faktúry živnostníka M. A. č. XX/X/XX zo dňa 15.03.1996 záúčtoval nákup tovaru - špárovka, radiálne vlysy v celkovom objeme 31,22 m3 v cene 2.611.905,- Sk z čoho DPH činí 488.405,- Sk, pričom tovar vydávala za tovar vyvezený v mesiaci máj 1996, vývoz do ČR deklarovaný na JCD č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 29.05.1996, kde deklaroval ihličnaté rezivo smrekové, v zastúpení povereným pracovníkom V. B. v objeme 32,00 m3 v cene 2184000,- Sk bez interpunkčných znamienok, súčasťou JCD bola faktúra od J. Š. č. XXXXX/X zo dňa 29.05.1996 písaná rukopisom pre odberateľa firmu K. spol. s.r.o., Nám. míru XX, A., ČR, v sume 2184000,- Sk bez interpunkčných znamienok, avšak na vstupe do ČR bola podľa JCD č.l. XXXXXXXX-XXXX deklaranta firmy K. spol. s.r.o. zastúpenej konateľom Z. Š., uvedená hodnota tovaru 19.785,- Kč, čo zodpovedalo prepočtu sumy 21.840,- Sk, toto prehlásenie bolo doložené faktúrou Š. č. XXXXX/X, ale už na sumu 21.840,- Sk, ktorá vznikla doplnením pôvodnej faktúry o interpunkčné znamienka V. B., pričom J. Š. si v pravidelnom mesačnom priznaní DPH za mesiac máj 1996 zahrnul uskutočnené zdaniteľné plnenie oslobodené od dane pri vývoze tovaru z jeho daňovej povinnosti a uviedol správcu dane - DÚ Dolný Kubín - do omylu a na základe uplatneného odpočtu vo výške 522.534,- Sk a nadmerného odpočtu DPH vo výške 308.599,- Sk bola Š. vyplatená suma 308.599,- Sk dňa 09.05.1996, i keď v skutočnosti na základe hodnoty tovaru z vývozu do ČR podľa DÚ Dolný Kubín je správne DPH 5.023,20 Sk, čím spôsobili škodu pre štátny rozpočet SR zastúpený DÚ Dolný Kubín vo výške 483.381,80 Sk (16.045,34 Eur), čo je rozdiel medzi DPH uplatnenou z nákupu od M. A. a výškou oslobodenia tovaru od dane skutočne zobchodovaného tovaru vyvezeného do ČR,

1.4/J. Š. na základe nepravdivej dodávateľskej faktúry živnostníka M. A. č. XX/X/XX zo dňa 15.04.1996 zaúčtoval nákup tovaru špárovka, radiálne vlysy v množstve 32,00 m3 v cene 2.176.000,- Sk z čoho DPH činí 500.480,- Sk, pričom tovar vydával za tovar vyvezený v mesiaci apríl 1996 vývoz do ČR deklarovaný na JCD č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.04.1996, kde deklaroval drevené radiálne vlysy, v zastúpení povereným pracovníkom V. B. v objeme 32,00 m3 v cene 2240000,- Sk bez interpunkčných znamienok, súčasťou JCD bola faktúra od J. Š.E. č. XXXXX/X zo dňa 22.04.1996 písaná rukopisom pre odberateľa firmu K. spol. s.r.o., Nám. míru XX, A., ČR, v sume 2240000,- Sk bez interpunkčných znamienok, avšak na vstupe do ČR bola podľa JCD č. XXXXXXX-XXXXX-X deklaranta firmy K. spol. s.r.o. zastúpenej konateľom Z. Š.V. uvedená hodnota tovaru 20.293,- Kč, čo zodpovedalo prepočtu sumy 22.400,- Sk, ktorá vznikla doplnením pôvodnej faktúry o interpunkčné znamienka V. B., pričom J. Š. si v pravidelnom mesačnom priznaní DPH za mesiac apríl 1996 zahrnul ako uskutočnené zdaniteľné plnenie oslobodené od dane pri vývoze tovaru z jeho dodávateľskej faktúry č. XXXXX/X, čím dosiahol zníženie jeho daňovej povinnosti, čím uviedol správcu dane DÚ Dolný Kubín - do omylu a na základe uplatneného odpočtu vo výške 567.768,- Sk a nadmerného odpočtu DPH vo výške 525.348,- Sk bola Š. vyplatená suma 525.348,- Sk dňa 10.06.1996 i keď v skutočnosti na základe hodnoty tovaru z vývozu do ČR podľa DÚ Dolný Kubín je správne DPH 5.152,- Sk, čím spôsobili škodu pre štátny rozpočet SR zastúpený DÚ Dolný Kubín vo výške 495.328,- Sk (16.441,88 Eur), čo je rozdiel medzi DPH uplatnenou z nákupu od M. A. a výškou oslobodenia tovaru od dane skutočne zobchodovaného tovaru vyvezeného do ČR,

pričom obžalovaný M. A. do svojho účtovníctva na preukázanie nadobudnutia tovaru odpredávaného následne obžalovanému Š. v bodoch 1.1/ až 1.4/ zaviedol nepravdivé faktúry vystavené obžalovaným P. K. - firma M. Dolný Kubín č. XXXXXXX z 15.01.1996 za dodávku radiálnych vlysov - špárovka v množstve 109 m2 na sumu 8.714.550,- Sk (z toho DPH 1.629.550,- Sk) a č. XXXXXXX z 01.04.1996 za dodávku radiálnych vlysov - špárovka v množstve 56 m2 na sumu 4.477.200,- Sk (z toho DPH 837.200,- Sk) spolu s výdavkovými a príjmovými pokladničnými dokladmi, hoci takéto daňové doklady obžalovaný K. ako živnostník nemal zahrnuté vo svojom účtovníctve predloženom ku kontrole Daňovému úradu Dolný Kubín a k dodaniu tovaru v skutočnosti nedošlo,

konaním uvedených osôb v bodoch 1.1/ až 1.4/ bola spôsobená škoda pre štátny rozpočet SR zastúpený DÚ Dolný Kubín v celkovej výške 1.705.555,70 Sk (56.614,08 Eur),

2/ daňový subjekt P. K. - M.-K., so sídlom v Dolnom Kubíne, ul. L. XXXX/XX-XX, zúčtoval živnostníkovi M. A., odpredaj tovaru:

- faktúrou č. XX.XX/XX-X zo dňa 25.05.1996, dátum zdaniteľného plnenia 25.05.1996 dodaný tovar drevná hmota, množstvo 41,83 m3, cena za jednotku 2.300,- Sk, cena spolu 118.337,- Sk z čoho DPH činí 22.128,- Sk, vyhotovené výdavkové pokladničné doklady (ďalej VPD) č. XX/X z 29.05.1996 na sumu 118.337,- Sk, príjmový pokladničný doklad (ďalej PPD) bez čísla z 29.05.1996 na sumu 118.337,- Sk,

- faktúrou č. XX/XX/XX zo dňa 03.07.1996, dátum zdaniteľného plnenia 03.07.1996, tovar - drevná hmota, cena za jednotku 1.750,-Sk, množstvo 1.160 m3, spolu cena 2.496.900,- Sk, z čoho DPH činí 466.900,- Sk, vyhotovené VPD č. XX/X z 05.07.1996 na 1.466.900,- Sk a VPD č. XX/X z 13.07.1996 na sumu 1.030.000,- Sk a PPD bez čísla z 05.07.1996 na 1.466.900,- Sk a z 13.07.1996 na sumu 1.030.000,- Sk,

- faktúrou č. XX/XX/XX-X z 05.08.1996, dátum zdaniteľného plnenia 05.08.1996, drevná hmota, cena za jednotku 1.700,-Sk, množstvo 151,20 m3, spolu 316.159,- Sk, z čoho DPH činí 59.119,- Sk, vystavené VPD č. XXX/X z 06.09.1996 na 316.159,- Sk, PPD bez čísla zo dňa 06.09.1996 na rovnakú sumu,

- faktúrou č. XX/XX/XX z 30.08.1996, dátum zdaniteľného plnenia 30.08.1996, drevná hmota cena za jednotku 1.400,- Sk, spolu cena 294.514,- Sk, z čoho DPH činí 294.514,- Sk (správne má byť 55.072,-

Sk) a PPD bez čísla z 31.10.1996 na rovnakú sumu,

- faktúrou č. XX/XX/XX-1 z 01.10.1996, dátum zdaniteľného plnenia 01.10.1996, drevná hmota v množstve 542,80 m<sup>3</sup>, cena za jednotku 1.500,- Sk, cena spolu 1.001.466,- Sk, z čoho DPH činí 187.266,- Sk, vystavené VPD č. XXX/X z 24.10.1996 na 1.001.466,- Sk a PPD bez čísla z 24.10.1996 na rovnakú sumu,

- faktúrou č. XX/XX/XX-X z 29.10.1996, dátum zdaniteľného plnenia 29.10.1996, drevná hmota množstvo 138,92 m<sup>3</sup>, cena za jednotku 1.580,- Sk, cena spolu 269.977,- Sk, z čoho DPH činí 50.483,- Sk, vystavené VPD č. XXX/X z 29.10.1996 na 269.977,- Sk, PPD bez čísla z 29.10.1996 na rovnakú sumu,

- faktúrou č. XX/XX/XX-1 z 31.10.1996, dátum zdaniteľného plnenia 31.10.1996, tovar drevná hmota množstvo 171,43 m<sup>3</sup>, spolu cena 295.202,- Sk, z toho DPH 55.200,- Sk, vystavené VPD č. XXX/X z 31.10.1996 na sumu 295.202,- Sk a PPD bez čísla z 31.10.1996 na tú istú sumu,

- faktúrou č. 29/12/96-1 z 29.12.1996, dátum zdaniteľného plnenia 29.12.1996, tovar drevná hmota množstvo 203,54 m<sup>3</sup>, spolu cena 350.496,- Sk, z toho DPH 65.540,- Sk, vystavené VPD č. 131/2 z 29.12.1996 na sumu 350.496,- Sk a PPD bez čísla z 29.12.1996 na tú istú sumu, pričom P. K. ako štvrťročný platiteľ DPH bol povinný podávať pravidelné štvrťročné daňové priznanie k DPH, čo nesplnil, za obdobie II., III., IV. štvrťrok 1996 daňové priznanie k DPH vôbec nepodal, čím skrátil DPH podľa vyčíslenia DÚ Dolný Kubín za II., III., IV. štvrťrok 1996 na ujmu štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške celkom 1.201.650,- Sk (39.887,47 Eur),

4/ T.. B. K. ako konateľ a spoločník obchodných spoločností V. s.r.o., M. a V. M. s.r.o. po dohode s obžalovaným P. K. ako konateľom firmy A., s.r.o. V. C., v úmysle skrátiť daň z príjmu právnických osôb za rok 1996 a vylákať z prostriedkov štátneho rozpočtu nadmerný odpočet DPH :

a/ zahrnul do účtovníctva firmy V., s.r.o. M. faktúru č. XXXXXX-XX z 15.12.1996 od firmy A., s.r.o. V. C., ktorú mu vystavil obžalovaný P. K. za sprostredkovateľskú činnosť v sume 709.825,- Sk, hoci takéto plnenie v skutočnosti firmou A., s.r.o. V. C. nebolo poskytnuté, čím v daňovom priznaní k dani z príjmu právnických osôb za rok 1996 znížil daňový základ firmy V., s.r.o. M. pre výpočet dane a skrátil túto daň za rok 1996 o čiastku 283.930,- Sk (9.424,75 Eur),

b/ zahrnul do účtovníctva firmy V. M. s.r.o. faktúru č. XXXXXX-XX zo dňa 10.12.1996 od firmy A., s.r.o. V. C., ktorú mu vystavil obžalovaný P. K. za sprostredkovateľskú činnosť v sume 778.867,- Sk, hoci takéto plnenie v skutočnosti firmou A., s.r.o. V. C. nebolo poskytnuté, čím v daňovom priznaní k dani z príjmu právnických osôb za rok 1996 znížil daňový základ firmy V. M., s.r.o. pre výpočet dane a skrátil túto daň za rok 1996 o čiastku 311.547,- Sk (10.341,47 Eur), a zároveň v daňovom priznaní tejto obchodnej spoločnosti k DPH za december 1996 uplatnil voči Daňovému úradu Martin nárok na vrátenie nadmerného odpočtu za uhradenú DPH z predmetnej faktúry v čiastke 179.139,- Sk (5.946,33 Eur), čím o uvedenú sumu poškodil štátny rozpočet SR v zastúpení Daňovým úradom Martin,

konaním opísaným v častiach a/ a b/ skutku teda skrátili daň z príjmu právnických osôb v celkovej výške 595.477,- Sk (19.766,22 Eur) a neoprávneným uplatnením nadmerného odpočtu spôsobili škodu 179.139,- Sk (5.946,33 Eur),

5/ živnostník R. Š. v súčinnosti s P. K., konateľom firmy A., s.r.o. s úmyslom neoprávnene odčerpať nadmerný odpočet DPH v sume 5.264.700,- Sk, vytvorili fiktívnu obchodnú operáciu na predaj turistických pobytov v zahraničí tak, že spracovali „Zmluvu o sprostredkovaní“ zo dňa 19.04.1996 na pobytové zájazdy klientov k moru, medzi živnostníkom R. Š. - P. F. a A., s.r.o., zastúpenou konateľom P. K., následne spracovali zmluvu o predbežnom predaji turistických pobytov medzi R. Š. - P. F. v zastúpení K. a neexistujúcim podnikateľským subjektom M. O. K. E., Zakopané, Y. C., zastúpené osobou Q. R.; na základe tejto zmluvy mali byť v roku 1997 uskutočnené letné turistické pobyty

poľských rekreatantov v Taliansku v objeme 152.600.000,- Sk, z čoho podľa sprostredkovateľskej zmluvy R. Š. - A., prináležala pre firmu A., s.r.o. V. C. provízia 15%, t.j. 22.890.000,- Sk, z čoho DPH predstavuje sumu 5.264.700,- Sk (174.756,02 Eur); sumu 22.890.000,- Sk vyfakturoval P. K. za firmu A., s.r.o. živnostníkovi R. Š. faktúrou č. 3X/XX/XX-XX zo dňa 30.01.1997, pričom R.Š. následne vystavil výdavkový pokladničný doklad č. 31.1997 z 31.01.1997 o vyplatení sumy 5.264.700,- Sk pre firmu A., s.r.o., s potvrdením o jej prevzatí K.Ý. na neočíslovanom príjmovom pokladničnom doklade firmy A., s.r.o., na základe čoho si R. Š. uplatnil v zdaňovacom období za mesiac január 1997 v daňovom priznaní, predloženom Daňovému úradu Ružomberok 26.02.1997 nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH vo výške 5.264.845,- Sk (174.760,84 Eur), z čoho na uvedenú faktúru pripadá čiastka 5.264.700,- Sk (174.756,02 Eur), k vyplateniu ktorého však nedošlo v dôsledku zistení pri kontrole vykonanej správcom dane,

6/ P. K. ako živnostník pod obchodným menom M.-K. K. R, L. XXXX/XX-XX V. C. v priebehu r. 1996 vystavil odberateľovi B. M. faktúry za dodávky drevnej hmoty :

- č. XXXXXXXXX z 10.03.1996 na sumu 82.482,- Sk (z toho DPH 15.423,- Sk),
- č. XXXXXXXXX zo 16.05.1996 na sumu 408.996,60 Sk (z toho DPH 76.479,- Sk),
- č. XXXXXXXXX z 05.08.1996 na sumu 708.991,- Sk (z toho DPH 132.575,- Sk),
- č. XXXXXXXXX z 11.12.1996 na sumu 182.378,30 Sk (z toho DPH 34.103,30 Sk),

príčom napriek tomu, že tieto mu neboli odberateľom riadne uhradené, v daňovom priznaní k DPH za I. štvrťrok 1996 zodpovedajúcu daň nepriznal a za II., III. a IV. štvrťrok 1996 vôbec nepodal a daň správcovi dane vôbec neodviedol, čím spôsobil štátnemu rozpočtu SR, zastúpenému Daňovým úradom Dolný Kubín ujmu v celkovej výške 258.580,30 Sk (8.583,29 Eur),

7/ P. K. ako konateľ firmy N. Q. E. s.r.o. V. C., faktúrami č. XX/XX/XX-XX zo dňa 02.10.1996, č. XX/XX/XX-XX zo dňa 07.10.1996 a č. XX/XX zo dňa 20.11.1996 a 16/10/96 zo dňa 16.10.1996 vyfakturoval firme V. A. s.r.o. E. finančnú čiastku v celkovej výške 3.045.972,-Sk za dodávky materiálu a katalógov, z čoho DPH činí 569.572,- Sk (18.906,33 Eur), túto čiastku K. ako konateľ firmy N. Q. E. s.r.o. V. C. správcovi dane neodviedol, za mesiac október 1996 podal negatívne daňové priznanie k DPH, za mesiac november 1996 priznanie k DPH vôbec nepodal, čím skrátil daň a spôsobil ujmu v neprospech štátneho rozpočtu SR zastúpeného Daňovým úradom Dolný Kubín vo výške 569.572,- Sk (18.906,33 Eur),

8/ M. K. a P. K. v úmysle skrátiť daň z príjmu fyzických osôb a dosiahnuť neoprávnené vyplatenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty sa v priebehu roka 1996 dohodli na uskutočnení fiktívnej obchodnej operácie spočívajúcej vo vyhotovení Zmluvy o dielo - zhotovenie a osadenie reklamných „bilbordov“ označenej dátumom 01.01.1996, v ktorej na strane objednávateľa je uvedený živnostník M. K. - U. a zhotoviteľom je obchodná spoločnosť A., s.r.o. V. C., zastúpená konateľom P. K.; podľa tejto zmluvy zhotoviteľ dňa 01.01.1996 (t.j. v deň podpísania zmluvy) zhotoví a osadí na viacerých miestach diaľničných úsekov V. patriacich zhotoviteľovi spolu 11 kusov „bilbordov“ o rozmeroch á 20 m2, ktoré zároveň prenajme objednávateľovi na dobu od 01.01.1996 do 31.12.1996 a objednávateľ mu uhradí čiastku 935.000,- Sk (bez DPH) splatnú koncom roku 1996; na podklade tejto zmluvy dňa 14.10.1996 firma A. s.r.o. V. C. vystavila faktúru č. XX/XX/XX-XX na sumu 1.150.050,- Sk (z toho DPH 215.000,- Sk), ku ktorej boli vyhotovené výdavkový pokladničný doklad č. XXXX/XX a príjmový pokladničný doklad č. XXXXXX zo 16.10.1996, preukazujúce zaplatenie fakturovanej sumy, hoci v skutočnosti k zdaniteľnému plneniu nedošlo, pričom M. K. v daňovom priznaní k DPH za IV. štvrťrok 1996 podanom DÚ Dolný Kubín 27.01.1997 uplatnil neoprávnene nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH z uvedenej obchodnej operácie v čiastke 215.050,- Sk (7.138,35 Eur), ktorý mu však z dôvodu daňovej kontroly nebol uznaný a vyplatený, a zároveň zahrnutím predmetnej faktúry do svojho účtovníctva dosiahol M. K. zníženie daňového základu pre výpočet dane z príjmu fyzických osôb za rok 1996 a skrátenie tejto daňovej povinnosti o sumu 364.760,- Sk (12.107,81 Eur), na ujmu štátneho rozpočtu SR,

9/ M. K. a P. K. v úmysle skrátiť daň z príjmu právnických osôb a dosiahnuť neoprávnené vyplatenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty sa v priebehu roku 1996 dohodli na uskutočnení fiktívnej obchodnej operácie spočívajúcej vo vyhotovení

- zmluvy o dielo - prieskum trhu s dátumom 21.10.1996 medzi objednávateľom U. Q., s.r.o. V. C., zastúpený M. K. a zhotoviteľom N. Q. E., s.r.o. V. C., zastúpeným P. K. uzavreté na dobu od 22.10.1996 do 06.12.1996, v ktorej sa zhotoviteľ zaväzuje vykonať pre objednávateľa prieskum trhu na území SR a ČR a presne zistiť možnosti odbytu, pričom objednávateľ za túto činnosť zaplatí zhotoviteľovi odmenu vo výške 10 % z hodnoty sprostredkovaného predaja,

- zmluvy o dielo - zhotovenie katalógu s dátumom 04.11.1996 medzi tými istými subjektmi, podľa ktorej zhotoviteľ v lehote do 02.12.1996 vyhotoví pre objednávateľa 1.000 kusov reklamných katalógov v rozsahu 600 strán s uvedením podrobných údajov o všetkých veciach, ktoré sú predmetom obchodnej činnosti objednávateľa, ktorý za toto dielo uhradí zhotoviteľovi cenu 1.200,- Sk za 1 kus katalógu, spolu teda 1.200.000,- Sk bez DPH,

- zmluvy o dielo - prieskum trhu s dátumom 02.12.1996 medzi tými istými subjektmi, podľa ktorej zhotoviteľ v dobe od 03. do 20.12.1996 zabezpečí distribúciu 1.000 kusov reklamných katalógov týkajúcich sa obchodnej činnosti objednávateľa a ten mu za túto službu zaplatí sumu 70.000,- Sk bez DPH,

príčom na podklade uvedených zmlúv P. K. ako konateľ N. Q. E., s.r.o. V. C. vystavil odberateľovi faktúry č. X/XX/XX z 09.12.1996 na sumu 184.000,- Sk (z toho DPH 34.500,- Sk), faktúru č. X/XX/XX z 02.12.1996 na sumu 1.476.000,- Sk (z toho DPH 276.000,- Sk) a faktúru č. 1X/XX/XX zo 16.12.1996 na sumu 74.200,- Sk (z toho DPH 4.200,- Sk) a obe zmluvné strany vyhotovili zodpovedajúce účtovné doklady (Z.), preukazujúce úhradu fakturovaných súm; následne M. K. v mene U. Q., s.r.o. V. C. predložil 27.01.1997 Daňovému úradu Dolný Kubín daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, v ktorom neoprávnené uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH v čiastke 314.700,- Sk (10.446,13 Eur), z uvedených fiktívnych operácií, k vyplateniu ktorej však v dôsledku daňovej kontroly nedošlo,

12/ po tom, čo si obžalovaný P. K. v presne nezistenom čase zadovážil nepravdivé splnomocnenie na právne zastupovanie a vykonávanie úkonov súvisiacich s dispozíciou s cennými papiermi na majetkových účtoch splnomocniteľov Z., a.s. C. a N., a.s. C. v stredisku cenných papierov

a/ dňa 28.10.1997 asi o 13.00 hod. v P. A. - obchodné miesto E. po predložení splnomocnenia N., a.s. Košice z majetkového účtu spoločnosti N. v stredisku cenných papierov v cene 630,- Sk za akciu a uhradil zodpovedajúci administratívny poplatok s tým, aby po uskutočnení obchodu boli získané finančné prostriedky zaslané na účet č. XXXXXXXX-XXX/XXXX, ktorý bol jeho vlastným účtom v K., pobočka Martin; pre nedostatok akcií Z., a.s. na účte N., a.s. Košice, pokyn na predaj nebol realizovaný, uvedeným konaním sa obžalovaný usiloval získať sumu 378.000,- Sk (12.547,30 Eur),

b/ dňa 31.10.1997 asi o 11.00 hod. v P. - obchodné miesto Liptovský Mikuláš po predložení splnomocnenia N., a.s. Košice a svojho občianskeho preukazu požiadal o predaj 600 akcií Z., a.s. Košice, z majetkového účtu spoločnosti N. a.s. v stredisku cenných papierov v cene 629,- Sk za akciu a uhradil zodpovedajúci administratívny poplatok s tým, aby po uskutočnení obchodu boli získané finančné prostriedky zaslané na účet č. XXXXXXXX-XXX/XXXX; pre nedostatok akcií Z., a.s. na účte N., a.s. Košice pokyn na predaj nebol realizovaný; preto toho istého dňa okolo 13.00 hod. uvedený postup zopakoval v P. Slovakia, obchodné miesto P., avšak opätovne pre nedostatok akcií Z., a.s. nebol predaj uskutočnený; svojím konaním sa obžalovaný usiloval získať sumu 377.000,- Sk (12.527,38 Eur),

c/ dňa 04.11.1997 okolo 13.00 hod. v P. - obchodné miesto Ružomberok po predložení splnomocnenia Z., a.s. Košice, svojho občianskeho preukazu a zaplatení administratívneho poplatku požiadal o predaj 600 kusov akcií Z., a. s. Košice z majetkového účtu Z., a.s. Košice za cenu 642,- Sk za akciu s tým,

aby po uskutočnení obchodu boli získané finančné prostriedky zaslané na účet č. XXXXXXXX-XXX/XXXX, pričom k realizácii pokynu došlo v dvoch etapách, kedy najskôr bolo predaných 197 ks akcií za cenu 129.232,- Sk a následne 403 ks akcií za cenu 258.726,- Sk, čo dovedna predstavuje čiastku 387.958,- Sk (12.877,85 Eur), k poukázaniu peňazí na účet obžalovaného však nedošlo z dôvodu zistenia, že ním predložené splnomocnenie je sfaľované,

d/ toho istého dňa okolo 14.00 hod. v úmysle realizovať ďalší predaj cenných papierov na podklade rovnakého falošného splnomocnenia Z., a.s. Košice, predložil v P. - obchodné miesto Martin uvedené splnomocnenie, svoj občiansky preukaz a požiadal o predaj 600 kusov akcií Z., a.s. Košice z majetkového účtu Z. a.s. Košice s tým, že predpokladal, že predchádzajúci obchod cez P., obchodné miesto Ružomberok, nebol ešte v ústrednej databáze P. zaregistrovaný, čím by dosiahol duplicitný predaj akcií na podklade rovnakého splnomocnenia; vzhľadom k objemu predávaných akcií sa však zamestnanci obchodného miesta rozhodli pravosť ním predložených dokladov preveriť a pokyn na predaj nebol z dôvodu zistenia nepravosti splnomocnenia realizovaný; v prípade uskutočnenia obchodu by obžalovaný Z., a.s. Košice, spôsobil škodu vo výške 385.200,- Sk , 600 ks akcií á 642,- Sk (12.786,30 Eur),

v celkovom objeme sa teda obžalovaný pokúsil spôsobiť N., a.s. Košice, škodu vo výške 378.000,- Sk + 377.400,- Sk a Z., a.s. Košice, škodu vo výške 387.958,- Sk + 385.200,- Sk, t.j. spolu 1.528.558,- Sk (50.738,83 Eur),

14/ obžalovaný B. P.

a/ ako fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského listu vydaného ObÚ v Poprade pod č. XXXX/XX z 24.06.1992 a od 10.11.1994 registrovaný ako platca dane z pridanej hodnoty s mesačným zdaňovacím obdobím, podnikajúci pod obchodným názvom „P.“ si v účtovnej evidencii a daňových priznaniach v jednotlivých obdobiach neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty tak, že použil fiktívne faktúry, ktorými predstieral uskutočnenie zdaniteľného plnenia, ku ktorému však nedošlo a počínal si tak v týchto prípadoch:

- za mesiac február 1997 si v daňovom priznaní uplatnil fiktívne faktúry č. X/XX z 10.02.1997 a č. XX/XX z 26.02.1997, označené dodávateľom A., spol. s.r.o. V. C., zastúpeným obžalovaným P. K. za dodávku drevnej hmoty a z týchto si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe v sumách 36.708,- Sk a 31.464,- Sk, ďalej si uplatnil fiktívne faktúry č. XX/XX z 03.02.1997 a XX/XX zo 17.02.1997 od dodávateľa B. Š. z Podhradia, okr. Martin, a z týchto si neoprávnene uplatnil odpočet dane v sumách 34.960,- Sk a 33.212,- Sk, ktoré čiastky mu boli i Daňovým úradom v Poprade vrátené, hoci k fyzickej dodávke drevnej hmoty nedošlo,

- za mesiac marec 1997 si v daňovom priznaní uplatnil fiktívne faktúry č. XX/XX zo dňa 18.03.1997 a XX/XX z 05.03.1997, označené dodávateľom A., spol. s.r.o. V. C., zastúpeným obžalovaným P. K. za dodávku drevnej hmoty a z týchto si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe vo výške 66.048,- Sk a 48.210,- Sk, ako aj fiktívne faktúry č. XX/XX z 10.03.1997 a XX/XX z 20.03.1997 od dodávateľa N., spol. s.r.o. Martin, z ktorých si neoprávnene uplatnil odpočet dane v sumách 55.568,92 Sk a 62.609,- Sk a ďalej si uplatnil fiktívne faktúry č. XX/XX z 24.03.1997 a 37/97 z 12.03.1997 od dodávateľa B. Š. z Podhradia, okr. Martin, z ktorých si neoprávnene uplatnil odpočet vo výške 48.162,- Sk a 54.127,- Sk, ktoré čiastky mu boli i DÚ v Poprade vrátené, hoci k dodávkam drevnej hmoty nedošlo,

- za mesiac apríl 1997 si v daňovom priznaní a svojom účtovníctve uplatnil fiktívne faktúry č. XX/XX z 08.04.1997, XX/XX z 23.04.1997, XX/XX z 28.04.1997, označenej dodávateľom A., spol. s.r.o. V. C., zastúpeným obžalovaným P. K. za dodávku drevnej hmoty a z týchto si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe v sumách 52.484,- Sk, 52.335,- Sk a 63.203,- Sk, ďalej si uplatnil fiktívne faktúry č. XX/XX zo dňa 14.04.1997, 1XX/XX z 28.04.1997 a XXX/XX z 29.04.1997 od dodávateľskej spoločnosti s.r.o. N. a z týchto si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe v sumách 65.043,- Sk,

61.014,- Sk a 66.118,- Sk, tiež si uplatnil fiktívne faktúry č. 55/97 z 09.04.1997 a 58/97 z 24.04.1997 od dodávateľa B. Š. z Podhradia, okr. Martin, a z týchto si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe vo výške 103.533,- Sk, ktoré čiastky mu však DÚ v Poprade nepoukázal, pretože k dodávke drevnej hmoty nedošlo, čo zistili v priebehu vykonávanej kontroly,

b/ ako právnická osoba a jediný spoločník obchodnej spoločnosti L. s.r.o. so sídlom na J. ulici č. 3 v O. a od 14.03.1995 ako platca dane z pridanej hodnoty s mesačným zdaňovacím obdobím si v účtovnej evidencii a daňových priznaniach za jednotlivé obdobia neoprávnene uplatnil fiktívne faktúry, ktorými predstieral uskutočnenie zdaniteľného plnenia, ku ktorému nedošlo a počínal si tak v týchto prípadoch:

- za mesiac január 1997 si v daňovom priznaní uplatnil fiktívnu faktúru č. XX/XX z 15.01.1997 od dodávateľa drevnej hmoty spol. s.r.o. N., z ktorej si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe vo výške 103.741,- Sk, ako aj fiktívnu faktúru č. X/XX zo 14.01.1997, označenú dodávateľom A., spol. s.r.o. V. C., zastúpeným obžalovaným P. K. a z tejto si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe vo výške 133.265,- Sk, ktoré čiastky mu boli DÚ v Poprade vrátené, hoci k dodávke drevnej hmoty a tým i zdaniteľnému plneniu nedošlo,

- za mesiac február 1997 si v daňovom priznaní uplatnil fiktívnu faktúru č. 8/97 z 13.02.1997, ktorá bola opäť vystavená pod označením dodávateľa drevnej hmoty A., spol. s.r.o. V. C., zastúpeného obžalovaným P. K. za dodávku drevnej hmoty, z ktorej si neoprávnene uplatnil odpočet dane na vstupe vo výške 92.207,- Sk, ktorá čiastka mu bola Daňovým úradom v Poprade vrátená, hoci k zdaniteľnému plneniu nedošlo,

celkom obžalovaný B. P. ako fyzická i právnická osoba v období január až marec 1997 neoprávnene odčerpával zo štátneho rozpočtu SR vo forme nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty čiastku vo výške 800.280,- Sk (26.564,43 Eur), a za apríl roku 1997 sa pokúsil získať sumu 466.460,- Sk (15.483,64 Eur), tiež vo forme neoprávnene uplatneného nadmerného odpočtu, pričom k výplate tejto čiastky nedošlo,

P. K. ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti A., s.r.o. V. C., v mesiacoch február až apríl 1997 na bližšie nezistenom mieste vystavil obžalovanému B. P. viaceré tzv. „bianco“ faktúry a príjmové pokladničné doklady, ktoré opatril odtlačkom pečiatky spoločnosti A. a vlastným podpisom, ktoré mali preukázať dodanie drevnej hmoty a ktoré si obžalovaný B. P. ako fyzická osoba, ale i ako právnická osoba po vyplnení uplatnil vo svojom účtovníctve a v daňových priznaniach ako platca dane z pridanej hodnoty pod č. 6/97 z 10.02.1997, 12/97 z 26.02.1997, 17/97 z 18.03.1997, 12/97 z 05.03.1997, 21/97 z 08.04.1997, 26/97 z 23.04.1997, 31/97 z 28.04.1997, 5/97 zo 14.01.1997 a 8/97 z 13.02.1997, v dôsledku čoho mu Daňový úrad v Poprade zo štátneho rozpočtu SR neoprávnene vrátil 407.902,- Sk (13.539,87 Eur), hoci k zdaniteľnému plneniu v skutočnosti nedošlo, pričom ďalšia uplatnená suma vo výške 168.022,- Sk (5.577,31 Eur), mu vyplatená nebola, čím pomohol obžalovanému B. P. získať uvedený prospech,

t e d a

obžalovaný P. K.

v bodoch 1/, 4/, 5/, 8/, 9/, 12/ a 14/

- na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že niekoho uviedol do omylu, v bode 1/ ako člen organizovanej skupiny, spoločným konaním v bodoch 4/, 5/, 8/, 9/, v bode 14/ na spáchanie činu poskytol pomoc a spôsobil takým konaním na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, pričom v bodoch 5/, 8/, 9/, 12/ k dokonaniu trestného činu nedošlo,

v bodoch 2/, 4/, 6/, 7/, 8/

- skrátil daň vo veľkom rozsahu vo veľkom rozsahu, v bodoch 4/, 8/ spoločným konaním,

obžalovaný B. P.

v bode 14/

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že niekoho uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, pričom čin sčasti dokonal,

č í m s p á c h a l i :

obžalovaný P. K.

v bodoch 1/, 4/, 5/, 8/, 9/, 12/ a 14/

- pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), v bode 1/ ako člen organizovanej skupiny, v bodoch 4/, 5/, 8/, 9/ formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 5/, 8/, 9/, 12/ formou pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. a v bode 14/ formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,

v bodoch 2/, 4/, 6/, 7/, 8/

- trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bodoch 4/, 8/ formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,

obžalovaný B. P.

v bode 14/

- trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sčasti formou pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný P. K. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 3 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 20.10.1999 sp. zn. 1 T 35/1999 a spôsobuje jeho výkonu. Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný B. P. podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu obžalovanému podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

II.

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obžalovaných J. Š. a V. B. sa z a m i e t a j ú.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2012 sp. zn. 3 T 6/2005 boli obžalovaní M. A., J. Š., V. B., P. K., T.. B. K., P. Š., M. C., B. P. a M. K. uznaní za vinných, a to obž.

1/ M. A. z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 (ďalej len Tr. zák.) v bodoch 1/, 11/ a 13/, pričom v bode 11/ vo forme návodu podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a v bode 3/ z trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 2 Tr. zák.,

2/ J. Š. z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, b/ Tr. zák. v bode 1/,

3/ V. B. z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, b/ Tr. zák. v bode 1/,

4/ P. K. z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v bodoch 1/, 4/, 5/, 8/, 9/, 12/ a 14/ , v bode 1/ ako člen organizovanej skupiny, v bodoch 4/, 5/, 8/, 9/ spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 5/, 8/, 9/, 12/ v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., v bode 14/ vo forme pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v bodoch 2/, 4/, 6/, 7/ a 8/ z trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., v bodoch 4/, 8/ spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,

5/ T.. B. K. z trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 2 Tr. zák. a trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. oba spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v bode 4/,

6/ P. Š. z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v bode 5/,

7/ M. C. z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v bode 10/ a trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v bode 11/,

8/ B. P. z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. v bode 14/,

9/ M. K. z trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. v bodoch 8/ a 9/, v bode 8/ aj z trestného činu skrátenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 2 Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obž. 1/ M. A. odsúdený podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2, § 40 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovanému podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 4 (štyroch) rokov.

Súčasne súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 13.03.2012 sp. zn. 2 T 36/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 18.09.2012 sp. zn. 1

To 61/2012 a zrušené boli aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. 2/ J. Š. bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovanému podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Obž. 3/ V. B. bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovanému podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Obž. 4/ P. K. bol odsúdený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2, § 40 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do II. (druhej) nápravnovychovnej skupiny.

Súčasne súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 20.10.1999 sp. zn. 1 T 35/1999 a zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. 5/ B. K. bol odsúdený podľa § 250 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 2.000,- Eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Obž. 6/ P. Š. bol odsúdený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovanému podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Obž. 7/ M. C. bola odsúdená podľa § 250 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 1.500,-Eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd uložil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Obž. 8/ B. P. bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

Obž. 9/ M. K. bol odsúdený podľa § 250 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- Eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) týždňov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému M. A. povinnosť nahradiť majetkovú škodu Pozemkovému spoločenstvu, Spolumajiteľstvu bývalých urbarialistov obce O., zastúpenú Ing. B., vo výške 9.062,04,- Eur.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. poškodené Pozemkové spoločenstvo, Spolumajiteľstvo bývalých

urbarialistov obce O., bolo so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázané na konanie o veciach občianskoprávných.

Naproti tomu krajský súd tým istým rozsudkom obžalovaného P. Š. podľa § 226 písm. b/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok v bode 16/ obžaloby posúdený ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného od 1.9.1999 (zák. č. 183/99 Z.z.), ktorého sa mal dopustiť tak, že

na základe návrhu zmluvy o stavebnom sporení Y. zo dňa 25.09.2001 a následnom vykonaní hotovostného vkladu dňa 25.10.2001 na úverový účet č. XXXXXXXX/XXXX v sume 300.000,- Sk osobou B. Q., bytom C. Č.. XX, K., uzavrel dňa 30.11.2011 ako žiadateľ so Stavebnou sporiteľňou VÚB Wüstenrot a.s. Bratislava ako poskytovateľom úveru zmluvu, číslo účtu stavebného sporenia: XXXXXXXX/XXXX, pričom predložil potvrdenie o výške príjmu na svoje meno zo dňa 11.10.2001, podľa ktorého mal byť zamestnaný vo firme E., s.r.o. Bratislava, G., IČO: XX XXX XXX s čistým priemerným mesačným príjmom 21.933,- Sk; poskytovateľ na základe týchto skutočností vyplatil žiadateľovi dňa 20.12.2001 na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX sumu 600.000,- Sk, následne však vyšlo najavo, že predmetné potvrdenie o výške príjmu je falošné, čím Stavebnej sporiteľni VÚB Wüstenrot a.s. Bratislava, Grösslingova č. 77, spôsobil škodu vo výške 300.000,- Sk, čo v prepočte podľa konverzného kurzu činí 9.958,18 Eur.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obžalovaným M. A., T. B. K., M. C. a M. K.. Trestná vec obžalovaného RQ. Š. bola uznesením tunajšieho súdu z 12. februára 2015 sp. zn. 5 To 4/2014 podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie samotní obžalovaní J. Š. a V. B.. Obžalovaní P. K. a B. P. podali odvolanie prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný J. Š. v písomných dôvodoch odvolania (č.l. 5363 - 5366/zv. 32) uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny a nepreskúmateľný. V prvom rade namietal výšku spôsobenej škody ustálenú súdom v bodoch 1.1 až 1.3 rozsudku a nepresnú formuláciu skutku. Taktiež vytýkal súdu, že v konaní nebolo jednoznačne zistené a preukázané, kto mal doplniť pôvodné faktúry o interpunkčné znamienka. Vôbec sa neskúmala eventualita, že úpravu dokladov zrealizoval niekto na českej strane. Trval na tom, že tovar do ČR bol riadne dodaný a riadne colne deklarovaný. Ďalej namietal, že sa nemôže stotožniť so záverom súdu, ktorý hodnotil jeho konanie a ostatných obžalovaných ako konanie členov organizovanej skupiny. Takýto záver súdu sa prieči zákonu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR č. 4T 13/1976, 11 To 51/1985, ktoré sa týkajú trestnej činnosti páchanej organizovanou skupinou. V ich prípade preto neboli splnené základné znaky organizovanej skupiny. Vykonané dôkazy nepotvrdili skutočnosť, že išlo z ich strany o cieľavedomú, koordinovanú a plánovanú činnosť. Napokon poukazoval na neprimeranú dĺžku trestného konania, pričom orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarilo za 15 rokov preukázať jeho vinu. Záverom svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. b/, c/, e/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný V. B. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 5357 - 5360/zv. 32) uviedol, že vystupoval pri jednotlivých vývozoch tovaru ako colný deklarant a zastupoval predávajúceho J. Š.. Colná deklarácia sa týkala tovaru fakturovaného firmou A., s.r.o., pričom vždy tvrdil, že vyvážaný tovar bol v takej hodnote, ako bol deklarovaný. Jeho vina je založená iba na tom, že mal dopĺňať interpunkčné znamienka v štyroch faktúrach. Pritom faktúry boli riadne zaevidované a zaúčtované v účtovníctve obž. Š.. Výplýva to aj z výpovede M. A., ktorý potvrdil, že faktúry boli riadne zaúčtované a platby na nich uvedené riadne prebehli. Uvedené faktúry viedla i spoločnosť A. s.r.o., čo potvrdila vo svojej výpovedi V. W., ktorá viedla účtovníctvo.

Na základe vstupných faktúr potom vystavoval predajné faktúry odberateľom, ako aj CMR a vyhlásenie EUR 1. K colnému prejednávaniu predkladal všetky dokumenty riadne vyplnené a hlavne kompletne, čo

potvrdili aj pracovníci colnice. Colníci kontrolovali druh tovaru a jeho správne pomenovanie a následne ho zabezpečili plombou. V priebehu celého konania mu nebol preukázaný úmysel a v prípade pochybností mal súd rozhodnúť v jeho prospech. Výtýkal súdu nesprávne vyhodnotenie dôkazov, poukazoval na judikaturu a záverom svojho odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný P. K. v dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu (č.l. 5339 - 5340/zv. 32) uviedol, že odvolanie podáva do viny i trestu. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa dopustil skutkov uvádzaných v obžalobe, preto v zmysle zásady „in dubio pro reo“ navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný B. P. v dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu došlého na odvolací súd 25. septembra 2014 uviedol, že všetky obchody s drevnou hmotou boli legálne, v žiadnom prípade nešlo o fiktívne obchody, čo potvrdil i svedok O.. Práve on preberal všetky faktúry a potvrdzoval ich príjem a vzhľadom na množstvo drevnej hmoty sa musel na neho spoľahnúť. So spoluobžalovaným K. sa nikdy nepoznal a nikdy mu žiadnu fiktívnu faktúru nevystavil. Fiktívnosť faktúr a obchodov vyprodukoval policajný vyšetrovateľ v spolupráci s pracovníkmi daňového úradu. Vzhľadom na vzniknuté pochybnosti, ktoré je potrebné vykladať v jeho prospech, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo preukázané, že skutok sa stal. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaní B. P. a P. K. sa verejného zasadnutia nezúčastnili, pričom o termíne verejného zasadnutia bol B. P. riadne a včas vyrozumý. Svoju neúčasť písomne ospravedlnil a požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Obžalovaný P. K. sa toho času zdržuje na neznámom mieste, a preto sa konanie voči nemu viedlo ako proti ušlému v zmysle § 302 a nasl. Tr. por. Nakoľko zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia boli splnené, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaných B. P. a P. K..

Obžalovaný J. Š. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania, ktorému navrhuje vyhovieť.

Obžalovaný V. B. na verejnom zasadnutí uviedol, že žiadny trestný čin nespáchal, a preto navrhuje svojmu odvolaniu vyhovieť.

Obhajca JUDr. Juraj Ďurajda, ktorý na verejnom zasadnutí obhajoval obžalovaného P. K., uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania. Má pochybnosti o správnosti skutkových zistení a vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ navrhol odvolaniu vyhovieť a oslobodiť obžalovaného alternatívne navrhol vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa JUDr. Ivica Firstová, ktorá na verejnom zasadnutí obhajovala na základe substitučnej plnej moci aj obžalovaného B. P., predniesla dôvody odvolania za obžalovaných J. Š., V. B. i B. P. zhodne s ich písomným vyhotovením. Navrhla odvolaniu obžalovaných vyhovieť a spod obžaloby oslobodiť.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí uviedol, že krajský súd správne zistil skutkový stav, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti, preto použitie zásady „in dubio pro reo“ v prípade obžalovaných neprichádza do úvahy. Zistený skutkový stav právne posúdil v súlade so zákonom a uložil im zákonné tresty. Vzhľadom k tomu navrhol odvolania obžalovaných podľa § 256 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zákona č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov), účinného od 1. januára 2006, podľa predpisov dovtedy účinných, t.j. zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 253, preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým

mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a dospel k nasledovným zisteniam a záverom.

Obžaloba v predmetnej veci bola podaná ešte 15. decembra 2005, pričom najvyšší súd vo veci opakovane i keď nie v merite veci rozhodoval.

Ostatné rozhodnutie bolo uznesenie z 24. novembra 2011 sp. zn. 5 To 7/2011 na neverejnom zasadnutí, ktorým v dôsledku odvolania obžalovaných napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil z procesných dôvodov a prikázal krajskému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť. Po vrátení spisového materiálu začal krajský súd vo veci konať na hlavnom pojednávaní 18. júna 2012, ktoré sa na žiadosť obžalovaných M. A., P. K., T. B. K., M. C., B. P. a M. K. konalo v ich neprítomnosti. Tohto hlavného pojednávania sa zúčastnili iba obžalovaní V. B., J. Š. a P. Š., ktorí popreli spáchanie trestnej činnosti. V hlavnom pojednávaní sa pokračovalo nasledujúceho dňa 19. júna 2012, kedy sa konalo na žiadosť obžalovaných už bez ich prítomnosti. Na tomto hlavnom pojednávaní boli prečítané výpovede obžalovaných M. A., P. K., T. B. K., M. C., B. P. a M. K. z prípravného konania, prečítané boli posudky a listinné dôkazy a oboznámené prílohy vyšetrovacieho spisu. Na návrh obhajoby bolo hlavné pojednávanie odročené na 5. septembra 2012 za účelom predvolania a výsluchu pracovníčok Daňového úradu v PU. Q. a Mgr. V., ako aj svedka T. O.. V stanovenom termíne sa dostavili iba svedkyňa Q. A. a M. V. M., ktoré vypovedali k bodu 14/ rozsudku a hlavné pojednávanie bolo odročené na 25. októbra 2012, kedy bol vypočutý svedok T. O. k bodu 14/ a svedok O. B. E., pracovník colnice, k bodu 1/ rozsudku, prečítané boli ostatné svedecké výpovede z vyšetrovacieho spisu, oboznámený zvyšok spisového materiálu a napokon po 16-ich rokoch od spáchania skutkov bol vyhlásený napadnutý rozsudok.

Podľa zistenia najvyššieho súdu v priebehu hlavných pojednávaní súd prvého stupňa vo veci vykonal všetky potrebné a najmä dostupné dôkazy. V konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo na možnosť uplatnenia práva obžalovaných na spravodlivý proces. Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o podanej obžalobe. Vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por. V rámci hodnotenia dôkazov veľmi starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaných a so všetkými dôkazmi sa vyrovnal spôsobom, ktorý nevzbudzuje žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu vyžadovanom ustanovením § 125 Tr. por., preto ani najvyšší súd nemal dôvod pochybovať o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa. Tieto plne zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného v priebehu hlavných pojednávaní, a preto v otázke skutkových zistení najvyšší súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Vzhľadom k tomu ani najvyšší súd nemal pochybnosti o tom, že skutky sa stali tak, ako boli ustálené v napadnutom rozsudku. V tomto smere najvyšší súd poukazuje najmä na listinné dôkazy zadovážené ku každému jednotlivému skutku (nákladné listy, JCD, CMR, faktúry, pokladničné doklady, protokoly o daňovej kontrole, daňové priznania k DPH atď.), ktoré sú súčasťou spisového materiálu a boli v priebehu hlavných pojednávaní prečítané a oboznámené. Napokon sú to výpovede svedkov k jednotlivým skutkom, ktoré nadväzujú na zadovážené listinné dôkazy a jednoznačne vyvrátili obhajobné tvrdenia obžalovaných. Podľa názoru najvyššieho súdu sú tieto ich tvrdenia v rozpore s výsledkami objektívne zistenými v priebehu dokazovania a predstavujú skôr subjektívnu interpretáciu skutkových okolností. Možno to dokumentovať hneď pri skutku v bode 1/ rozsudku týkajúceho sa vývozu drevnej hmoty do Českej republiky. Spáchanie tohto skutku obžalovaní P. K., J. Š. i V. B. kategoricky popierali. Obhajobu obžalovaných však jednoznačne vyvrátili svedecké výpovede vodičov motorových vozidiel uskutočňujúcich prepravu do Čiech (S. C., Q. O., B. Y., Q. B.Á. a B. C.). Všetci potvrdili, že viezli staré dosky zo stolov a lavíc a nešlo o žiadne vlasy. Hodnota prevážanej drevnej hmoty podľa nich v žiadnom prípade neprevyšovala čiastku 1 milióna korún. Túto skutočnosť potvrdili následne i samotní

odberatelia na českej strane L. W. a V. Z.. V konečnom dôsledku je obrana obžalovaných vyvrátená aj výpoveďou colníkov, najmä L. J.. Práve výpoveďou tohto svedka bola vyvrátená obrana obžalovaného V. B., nakoľko po zistení nedostatkov v predložených colných dokladoch od deklaranta, ktorým bol práve V. B., náklad colne nevybavil a nepustil ho cez colnicu v D. C.. Následne V. B. s týmito dokladmi prešiel na cestné stredisko colnice v L., kde tovar prepustili do ČR. V tomto smere vypovedal i svedok O. B. E., ktorý pracoval ako vedúci vnútornej kontroly Colného úradu v E.. Na tieto svedecké výpovede potom nadväzujú aj listinné dôkazy nachádzajúce sa na čl. 1089 - 1140/zv. č. 6. vyšetrovacieho spisu.

Rovnako nemožno akceptovať obranu obžalovaného B. P., pokiaľ v odvolaní poukazoval na výpoveď svedka T. O., ktorý mal potvrdzovať jeho obranu. Z jeho výpovede však žiadne skutočnosti potvrdzujúce obranu obžalovaného nevyplyvali. Práve naopak, jeho výpoveď je v príkrom rozpore s dokladmi vzťahujúcimi sa na tento skutok, ako aj výpoveďou svedka B. Š. a pracovníčok DÚ v Poprade, ktoré vykonávali kontrolu u obžalovaného.

Najvyšší súd v tejto súvislosti pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v odvolaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa, podrobeného prieskumnej povinnosti v rámci odvolacieho konania. Rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v dvojinstančnom súdnom konaní tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové i právne závery súdu prvého stupňa. Obžalovaní J. Š., V. B., P. K. a B. P. v dôvodoch svojho odvolania fakticky zopakovali argumenty, ktoré použili na svoju obhajobu v rámci konania pred súdom prvého stupňa. S ich námietkami sa súd prvého stupňa náležite vyrovnal vo svojom rozhodnutí, pričom nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Napriek tomuto konštatovaniu však najvyšší súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku zistil určité nezrovnalosti pri dielčom skutku v bode 2/, ktoré však v konečnom dôsledku nemalo žiadny vplyv na celkové skutkové ani právne závery.

Konkrétne sa to týka faktúry č. XX/XX/XX z 30.08.1996, kde súd prvého stupňa uvádza cenu drevnej hmoty spolu 294.514,- Sk, z čoho mala byť DPH tiež 294.514,- Sk. Uvedený údaj zrejme prebral z obžaloby, čo je však nesprávne, nakoľko z faktúry č. XX/XX/XX z 30.08.1996 (č.l. 1284/zv. 7) vyplýva, že celková fakturovaná suma za dodávku drevnej hmoty bola suma 294.514,- Sk, z čoho DPH predstavuje sumu 55.072,- Sk (základná sadzba r. 1996 bola 23 %). Túto zrejmu nesprávnosť bude potrebné po právoplatnosti rozsudku súdom prvého stupňa napraviť.

Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obžalovaných, najvyšší súd zistil, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď ich konanie bolo posúdené podľa Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006.

V posudzovanej veci ide o skutky spáchané ešte v roku 1996, preto bolo potrebné z hľadiska časovej pôsobnosti skúmať, ktorý zákon je pre obžalovaných priaznivejší. Časová pôsobnosť v súčasnej dobe je upravená v ustanovení § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v znení použitom súdom prvého stupňa upravuje časovú pôsobnosť v ustanovení § 16 ods. 1, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

V posudzovanej veci aj najvyšší súd dospel k záveru, že pre obžalovaných je priaznivejší Trestný zákon účinný do 1. januára 2006. V prípade trestných činov majetkovej povahy, okrem trestných sadzieb, ďalším kritériom pre posúdenie priaznivejšieho zákona v zmysle § 16 ods. 1 je i výška spôsobenej škody, ktorá je nielen kvalifikačným kritériom pri právnom posudzovaní protispoločenského konania obžalovaného, ale je tiež jedným z kritérií určujúcich stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného v zmysle § 3 ods. 4 Tr. zák. Tieto hľadiská sa použijú rovnako u trestných činov daňových na určenie rozsahu činu.

Podľa § 89 ods. 13 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sa pri určovaní výšky škody resp. rozsahu činu vychádza z výšky minimálnej mzdy. V roku 1996 bola výška minimálnej mzdy určená zákonom Národnej rady SR z 21.3.1996 č. 90/1996 Z.z. účinného od 1.4.1996 sumou 2.700,- Sk. Škoda veľkého rozsahu v čase spáchania skutkov predstavovala 500-násobok minimálnej mzdy, čo bolo 1.350.000,- Sk, značnou škodou sa rozumel 100-násobok minimálnej mzdy, čo bolo 270.000,- Sk. Trestný zákon v znení účinnom v čase spáchania skutkov pri trestnom čine skrátene dane podľa § 148 v odseku 4 stanovil trest odňatia slobody od troch do desať rokov, páchateľovi tohto trestného činu podľa odseku 5 bolo možné uložiť trest odňatia slobody od päť do dvanásť rokov. Trestný zákon v znení účinnom v čase spáchania skutkov pri trestnom čine podvodu podľa § 250 obsahoval iba štyri odseky, pričom škoda veľkého rozsahu bola upravená v odseku 4 citovaného ustanovenia. Páchateľovi tohto trestného činu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od päť do dvanásť rokov.

Podľa § 89 ods. 13 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sa škodou veľkého rozsahu (teda aj rozsahom činu) rozumie škoda dosahujúca sumu 3.450.000,- Sk, škodou značnou bola škoda dosahujúca sumu 690.000,- Sk. Vychádzalo sa z výšky minimálnej mzdy, ktorá bola v tom čase stanovená sumou 6.900,- Sk Nariadením vlády SR zo 14.9.2005 č. 428/2005 účinného od 1.10.2005. Páchateľovi trestného činu skrátene dane podľa odseku 4 bolo možné uložiť trest odňatia slobody od troch do desať rokov a páchateľovi podľa odseku 5 citovaného zákona trest odňatia slobody od päť do dvanásť rokov. Trestné sadzby sa teda nezmenili, zmenila sa však výška škody, resp. rozsahu činu. Pri trestnom čine podvodu je škoda veľkého rozsahu upravená v odseku 5 vyššie citovaného ustanovenia a páchateľovi tohto trestného činu je možné uložiť trest odňatia slobody od päť do dvanásť rokov. Novelou Trestného zákona zákonom č. 183/1999 Z.z. bol pri § 250 za odsek 2 vložený nový odsek 3, postihujúci páchateľov, ktorí spôsobili činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu a doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5. Z uvedeného potom vyplýva, že Trestný zákon v znení účinnom do 1. januára 2006 je pre všetkých obžalovaných ako celok priaznivejší, a preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď v prípade obžalovaných aplikoval ustanovenia tohto zákona.

Pri skúmaní napadnutého rozsudku vo výroku o trestoch uložených obžalovaným P. K. a B. P. neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že zo strany súdu prvého stupňa došlo k určitým nezrovnalostiam, ktoré bolo potrebné napraviť. V úvode svojho rozhodnutia totiž poznamenal, že postupuje v režime Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, napriek tomu u obžalovaného P. K. konštatoval, že spôsobil v bodoch 1/, 4/, 5/, 8/, 9/, 12/ a 14/ na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu a použil ustanovenie § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý bol účinný v čase spáchania skutkov, ale trest obžalovanému už ukladal podľa ustanovenia § 250 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. V prípade obžalovaného B. P. zase konštatoval, že svojím konaním spôsobil na cudzom majetku značnú škodu a použil ustanovenie § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, ale trest už ukladal podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Nie je možné na uznanie viny použiť znenie jedného zákona a trest ukladať podľa iného zákona. Vždy možno aplikovať znenie iba jedného zákona. Uvedené pochybenie súdu prvého stupňa musel preto najvyšší súd napraviť svojím rozhodnutím. Inak právne posúdenie konania obžalovaných ako trestný čin podvodu podľa § 250 Tr. zák. a trestného činu skrátene dane podľa § 148 Tr. zák. bolo správne. Odôvodneniu právnej kvalifikácie venoval vo svojom rozhodnutí náležitú pozornosť a v tomto smere nemožno súdu prvého stupňa nič vyčítať.

K námietke obžalovaného J. Š. týkajúcej sa kvalifikovania ich konania v bode 1/ ako členov organizovanej skupiny považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že Trestný zákon v znení účinnom v čase spáchania skutku (bod 14 rozsudku) vo všeobecnej časti neobsahoval pojem „organizovaná skupina“. Uvedený pojem obsahovala priamo skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Uvedený pojem bol do všeobecnej časti Trestného zákona zaradený až zákonom č. 183/1999, ktorým sa doplnilo ustanovenie § 89 odsekmi 24 až 27, pričom

podľa odseku 26/ organizovanou skupinou sa rozumie spoločenie najmenej troch osôb na účely spáchania trestného činu, ktoré sa vyznačuje delbou úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ich plánovaním a

koordinovanosťou.

Zákonodarca tak reagoval na ustálenú súdnu prax pri posudzovaní trestnej činnosti spáchanej organizovanou skupinou. Pre naplnenie tohto pojmu sa nevyžaduje ako to správne poznamenal súd prvého stupňa, výslovné prihlásenie alebo prijatie do skupiny. Postačí faktické včlenenie sa a podieľanie sa na činnosti tejto skupiny. Tak bolo aj v konkrétnom prípade, pričom obžalovaní mali rozdelené úlohy. Obžalovaný P. K. vystavoval nepravdivé faktúry pre spoluobžalovaného M. A., čím umožnil tomuto preukázať pôvod tovaru, pre J. Š., ktorý následne uplatňoval na príslušnom daňovom úrade vyplatenie nadmerného odpočtu DPH, ktoré však nezodpovedalo skutočnosti. Ďalší člen skupiny V. B. ako colný deklarant, mal na starosti vyplňanie príslušných dokladov pri vývoze tovaru. Z uvedeného vyplýva, že títo štyria obžalovaní sa spojili v úmysle neoprávnene vylákať od štátu finančné prostriedky formou nadmerného odpočtu DPH, a tak sa obohatiť. Celá ich činnosť vykazuje charakteristické črty organizovanej skupiny, a preto námietky obžalovaného Z. Š. nie sú opodstatnené.

Najvyšší súd v rámci revízného princípu preskúmal aj výroky o trestoch, ktoré boli obžalovaným uložené a dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestov u obžalovaných J. Š., V. B., P. K. i B. P. zohľadnil všetky rozhodujúce zákonné hľadiská relevantné pri ukladaní trestu, najmä ustanovenie § 23 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu a §§ 31 až 34 Tr. zák. o všeobecných zásadách pre ukládanie trestov. Tresty boli týmto obžalovaným uložené v správnych a primeraných výmerách pri zohľadnení miery účasti jednotlivých obžalovaných na spáchaní trestnej činnosti, rešpektujúc tak zásadu diferenciácie trestov.

Podľa názoru najvyššieho súdu postupoval súd prvého stupňa správne, keď u všetkých obžalovaných aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. Treba si uvedomiť, že skutky sa stali ešte v roku 1996-97, pričom trestné stíhanie obžalovaných bolo začaté ešte v roku 1997. Obžaloba bola podaná 15. decembra 2005 a súd prvého stupňa vo veci meritórne rozhodol napadnutým rozsudkom 25. októbra 2012.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní musia (okrem iného) trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a musia dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Prerokovanie veci v primeranej lehote požaduje aj Európsky dohovor o ľudských právach (čl. 6 ods. 1), ku ktorému taktiež pristúpila Slovenská republika.

Z toho dôvodu vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku v prípade obžalovaných takmer po šiestnástich rokoch (bez ich zavinenia) nemožno ani podľa názoru najvyššieho súdu považovať za konanie bez prieťahov a konaním v primeranej lehote. Preto tresty odňatia slobody vymierané v rámci zákonnej trestnej sadzby vzhľadom na dĺžku času, ktorý uplynul od spáchania skutku a celkovú dĺžku trestného konania, by boli v prípade obžalovaných neprimerane prísne.

Podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že možno účel trestu dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, môže znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom.

Pri ukladaní trestu najvyšší súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej nemožno znížiť trest odňatia slobody z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu.

Uvedená súdna prax mala na zreteli predovšetkým tie okolnosti prípadu, ktoré súviseli so skutkom ako takým a s jeho právnym posúdením. Pod okolnosťami prípadu podľa najvyššieho súdu treba rozumieť nielen okolnosti činu, ale aj ďalšie okolnosti, ktoré nemajú súvislosť len so samotným skutkom a jeho právnym posúdením, ale aj s jeho prerokúvaním podľa ustanovení Trestného poriadku a dĺžkou konania.

V posudzovanej veci sa vyskytli také okolnosti spočívajúce v prieťahoch konaní, ktoré neboli zavinené obžalovanými, preto uloženie trestu v rámci základnej trestnej sadzby by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že účel trestu je v Trestnom zákone vymedzený tak, aby spolu so splnením účelu Trestného zákona a Trestného poriadku (§ 1 Tr. zák. a § 1 Tr. por.) včasným odhalením a postihom páchatel'ov zamedzil im v páchaní trestnej činnosti a ochránil pred páchatel'mi trestnej činnosti ostatných občanov.

Všetci obžalovaní až na obž. P. K. pred spáchaním skutku, ako aj po jeho spáchaní viedli už riadny život. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd výmery trestov považoval pri použití vyššie uvedeného zmierňovacieho ustanovenia za primerané a nemenil ich. Prísnejšie tresty ani neprichádzali do úvahy vzhľadom k tomu, že odvolanie podali iba obžalovaní. V prípade obžalovaného P. K. aj najvyšší súd ukladal súhrnný trest v zmysle § 35 ods. 3 Tr. zák., nakoľko trestnej činnosti sa dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V prípade tohto obžalovaného musel najvyšší súd napraviť pochybenie súdu prvého stupňa pri zaradovaní obžalovaného na výkon uloženého trestu. Súd opomenul, že v ustanovení § 62 Tr. zák. sú taxatívne vymenované obzvlášť závažné úmyselné trestné činy, medzi ktoré bol zaradený i trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 5, pričom páchatelia týchto trestných činov sa spravidla zaradujú na výkon trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny. Toto pochybenie súdu prvého stupňa napravil a pri zaradovaní obžalovaného na výkon uloženého trestu aplikoval ustanovenie § 39a ods. 3 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaniach obžalovaných J. Š., V. B., P. K. a B. P. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.